

Чого варті у житті слова?

ПОЧАТОК

Немовля ще лежить у колисці, а батьки вже розмовляють з ним. Звертаються до дитини з ніжними, пестливими словами. Втішаються, коли дитина "агукає". Намагаються зрозуміти, що маля хоче "сказати" цими звуками.

Радість приходить у родину, коли маля вимовляє перші слова: "мама", "тато". Адже це значить, що дитина починає говорити.

На нашій планеті диво спілкування через слова подароване тільки людині. Ми можемо розповісти одне одному про різні життєві пригоди, що з нами трапилися, про свої мрії, поділитися радістю чи горем, поспівчувати іншим.

Кожне слово, з яким ми звертаємося до інших людей, має свою душу — емоційне забарвлення. Багато залежить від того, які слова ми добираємо для спілкування, чи вміємо ними користуватися.

Є добрі слова: "добрий день", "будьте здорові", "спасибі", "дякую"... Вони свідчать про вихованість людини, її культуру. Той, хто "забуває" привітатися, подякувати за послугу чи пораду, одразу справляє не дуже гарне враження на інших людей.

Є слова, які передають наш настрій: веселий чи сумний. Але є і злі слова, з яких починаються сварки і непорозуміння між людьми.

Особливе значення в нашому житті відіграє художнє слово. Літературні твори з'являються завдяки тому, що є люди, які володіють даром мистецтва слова. Вони відчувають і розуміють красу і значення слова краще за інших.

Слово... Воно наш постійний супутник у житті. Лише від нас самих залежить, які слова добирати для спілкування а іншими людьми. Такі, що допоможуть нам знайти друзів, чи такі, внаслідок вживання яких втрачаються гарні стосунки. Слово вимагає обережного ставлення до себе, вміння ним правильно користуватися. І зовсім неправильно ми чинимо, коли вживаємо грубі, непристойні слова, забуваючи, що яке слово скажемо, таке до нас і повернеться. А тому прислухаймося не тільки до слів інших людей, а й до того, як говоримо самі.

Погані слова

Притча про дружбу

Двоє друзів посварилися. І один [друг](#) почав всім знайомим говорити погані [слова](#) про свого друга.

Але потім він заспокоївся і зрозумів, що був неправий. Він прийшов до свого друга і попросив вибачення.

Тоді другий друг сказав:

– *Добре! Я тебе прощу. Тільки за однієї умови.*

– *Якої умови?*

– *Візьми подушку і випусти все пір'я на вітер.*

Перший друг так і зробив. Він розірвав подушку. [Полетіли](#) пір'я...

А вітер розніс ці пір'я по всьому селу.

Задоволений друг прийшов до іншого і сказав:

– *Виконав твоє завдання. Я прощений?*

– *Так, якщо ти збереш всі пір'я назад у подушку.*

Але, самі розумієте, неможливо зібрати всі пір'я назад. Так і погані слова, які вже розлетілися по всьому [селу](#), та які почули інші [люди](#), не можна забрати [назад](#).